

WO FORMJE KONJUNKTIWA TYPA BĚŠO DÓSTAĽ

W přechodnym pasmje mjez hornjoserbskimi a delnjoserbskimi narěčemi wustupuje forma konjunktiva typa *běšo dóstaĽ*, hačrunjež tu hižo njeeksistuje syntetiski preteritum. Tón je znaty jenož w dale južnych dialektach (na př.: *běše, činješe, lězeše* atd.). W džělu tutech dialektow, kotrež znaja hišće syntetiski preteritum, a w zwisku z tym tež indikativ pluskwamperfekta, móže tónle pluskwamperfekt tež w optatiwiskim a hypotetisko-kondicionalnym zmysle wustupować.

Myslu, zo mamy tu před sobu analogiske wuwice, kaž je to knjeni Widnäs pokazała na přikładze džensnišeho ruskeho imperatiwa typa *Он гуляет, а я сижу (дома) и пишу!* W přěnim stadiju wuwica tu temporalna forma indikatiwa (aorist resp. pluskwamperfekt) na zakładze swojeje modalneje njemarkěrowanosće zastupuje konjunktiv (resp. imperativ). W druhim stadiju, po zhubjenju syntetiskeho preterita w indikatiwje, přeměni so tuta reliktna forma pluskwamperfekta (resp. aorista) indikatiwa do formy konjunktiva zańdženosće (resp. imperatiwa).